

SOURCE MATERIAL FOR MODEL I PAPER II

Quadrilateral Security Dialogue - QUAD

The Quad is a forum comprising four democratic nations – United States of America (USA), India, Australia and Japan. The grouping known as the quadrilateral security dialogue (QSD) or quad, was first mooted by Japanese PM Shinzo Abe in 2007.

All four nations have a common ground of being democratic and common interests of unhindered maritime trade and security. With the additional aim to counter China's aggressive behaviours in the Indo-Pacific region, the "quadrilateral" coalition was established on November 12, 2017.

They agreed on addressing common challenges of terrorism and proliferation linkages impacting the region as well as on enhancing connectivity. Thus it underlined the rising significance of maritime geopolitics in an increasingly integrated world. Economically, the strategy is regarded as answer to China's Belt and Road Initiative, which is establishing a China-centric trade route.

The China Question

The threat posed by China is at one level military, as evidenced by its proactive pursuit of territorial claims in South Asia, the South China Sea, and the East China Sea. At another, it is economic and technological. China is a pivotal player in global supply chains, most visible today in its major role as a vaccine supplier, a major investor of surplus capital globally through the Belt and Road Initiative, and a rapidly rising technological power. It is this broader aspect of global order that the Quad aims to address, as is clear from two of the joint statement's specifics, which focus on the establishment of working groups on vaccine development and critical technologies.

Both these efforts seek to constrain China's central position in the global system, but also to develop a World order that is broad-based and inclusive. The third working group being set up is on climate change, an area in which China is a cooperative player and not a competitor, and thus downplays the

notion that the Quad is simply an instrument of containment. Together, three initiatives have been designed to create an environment that encourages China to be a positive player and persuades other states to shed their hesitancy toward the Quad.

Military Initiatives

Its members have established the basis for regular defense cooperation through naval exercises, and the sharing of intelligence and military logistics. Adding further heft to previous bilateral efforts, the trilateral India -U.S. - Japan Malabar naval exercises expanded to include Australia in 2020. The Quad consolidated their military responses of nested strategic partnerships: linking their bilateral relationships with the India-Japan-U.S., India-Australia-Japan, and U.S.-Japan-Australia trilaterals. The Quad is a logical extension of this network and has the potential to build a “Quad Plus” arrangement involving Canada, France, and Perhaps New Zealand and the United Kingdom.

Technological Process

The Quad has the bandwidth to focus on countering the challenging non-security frontiers of Beijing’s influence. To addressing it, the group has promoted Japan’s Partnership for Quality Infrastructure – rechristened the Expanded Partnership for Quality Infrastructure – and introduced the multi-stakeholder Blue Dot Network process, both intended to create a globally recognised evaluation and certification system for investments in sustainable developmental projects in the Indo-Pacific region.

What does India Stand to Gain?

First, the security dividend will be significant, though not immense since India can take care of the more severe threats to its security, as is evident from the Ladakh Crisis, and is already benefiting from bilateral U.S. arms transfer.

The Quad will bring additional gains from sharing of intelligence and logistics and from the skills obtained through military exercises.

Second, greater gains can be expected from the steady restructuring of regional and global trade and investment relationships, which will reduce India’s dependence on China and bring in increased investment manufacturing activity.

Third, India's status as a major power will be further enhanced through its expanded role in the making of a redesigned world order less susceptible to Chinese power and associated with more widely accepted values.

Above all, India stand to gain from the creation of a more stable, cooperative World which it has the capacity to shape in unprecedented ways.

The First Physical Summit 2021

On September 24, President Biden hosted PM Scott Morrison of Australia, PM Narendra Modi of India, and PM Yoshihide Suga of Japan at the White House for the first-ever-in-person Leaders' Summit of the Quad.

The Quad Vision

Global Health: Help Vaccinate the World - to donate more than 1.2 billion vaccine doses globally. QUAD delivered nearly 79 million safe and effective vaccine doses to the Indo-Pacific region.

- Enhance key investments of approx. \$100 million in the healthcare sector related to COVID-19, including vaccine and treatment drugs.
- Establish a Clean-Hydrogen Partnership
- Enhance Climate Adaptation, Resilience, and Preparedness.
- Build Better Health Security: to better preparing our countries and the world for the next pandemic - 100 Day Mission - to have safe and effective vaccines therapeutics, and diagnostics available within 100 days - now and into the future
- High-standards Infrastructure
- Green-Shipping Network by inviting ports (Los Angeles, Mumbai Port Trust) Sydney (Botany), and Yokohama, to form a network dedicated to greening and decarbonizing the shipping value chain.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற நூற்றாண்டு

சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பான பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆட்சி வரலாற்றிலேயே இன்றைய இந்திய ஜனநாயகத்தின் தொடக்கப் புள்ளிகளைக் காணலாம். 1861-லேயே மத்திய அரசாங்கத்திலும் மாகாணங்களிலும் ஆலோசனை மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1892, 1909 ஆண்டுகளில் அவையே விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இவற்றில் இடம்பெற்ற மக்கள் பிரதிநிதிகள் நேரடித் தேர்தலின் வாயிலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் பட்டதாரிகள், வணிகர்கள், உள்ளாட்சி அங்கத்தினர்கள் ஆகிய அமைப்புகளின் வழியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அதிகாரிகள் இல்லாத உறுப்பினர்கள் என்பதுதான் அதன் உண்மையான அர்த்தம். அதுவும்கூட மொத்த எண்ணிக்கையில் பாதியளவுக்கு மட்டும்தான். 1919 சீர்திருத்தங்கள்தான் சட்டமியற்றும் சபை என்ற அடிப்படையில், இந்தியர்களுக்கு ஆட்சி நிர்வாகத்தில் குறிப்பிட்ட அளவு பொறுப்பாட்சியை வழங்கியது. அதன் அடிப்படையில்தான் 1921-ல் ஒன்பது மாகாணங்களில் புதிய சட்டமன்றங்கள் (Legislative council) உருவாக்கப்பட்டன.

1892இல் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறிய சாதிகள் மட்டுமே பயன்பெற்றன. 1909இல் சீர்திருத்தம் குறிப்பாக பிராமணரல்லாத உயர்சாதிகளுக்கும் மதச்சிறுபான்மையினருக்கும் அரசியல் வாய்ப்புகளை உருவாக்கியது. 1919இல் மாண்புமிகு சீர்திருத்தங்கள் அதை இன்னும் விரிவுபடுத்தி ஆட்சிப் பொறுப்பையே அவர்களின் கையில் வழங்கியது. மாகாணங்களில் ஆட்சி நிர்வாகத்தின் தலைவராக ஆளுநரை ஏற்றுக்கொண்டு, சட்டமியற்றும் நடவடிக்கைகளை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களிடம் வழங்கியது. அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் அன்றைய இந்தியச் செயலர் மாண்டேகு. அவர் பரிந்துரைத்த சீர்திருத்தங்களை ஆங்கிலேயே அதிகார வர்க்கத்தினர் விரும்பவில்லை. முதலாவது உலகப் போரில் இங்கிலாந்தின் வெற்றிக்காக இந்தியர்கள் சிந்திய ரத்தமும்கூட, இந்த ஜனநாயக வாய்ப்பை விரைவுபடுத்தியது.

மாண்புமிகு சீர்திருத்தங்கள் அரசியல் பரிசோதனையாகத்தான் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஏனெனில், அதற்கு முன்பாக அப்படியொரு பொறுப்பாட்சி முறை இங்கு நடைமுறையில் இருந்ததில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் முழுக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து மாகாண அரசாங்கங்கள் விடுபட்டுத் தமக்குப் பொறுப்புள்ள துறைகளில் சுயமாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டன. உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் இந்தியர்கள் பெற்றிருந்த அனுபவங்களின் அடிப்படையிலேயே இந்த வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. ஆனால், மாகாண அரசாங்கத்தின் முழுமையான அதிகாரங்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. ஒரு பகுதி அமைச்சரவையிடமும் மற்றொரு பகுதி வழக்கம்போல ஆளுநர் தலைமையிலான நிர்வாக அவையிடமுமே இருந்தன. அமைச்சரவையின் பொறுப்பில் இருந்த துறைகள் மாற்றப்பட்ட துறைகள் எனவும் ஆளுநரின் பொறுப்பில் இருந்த துறைகள் ஒதுக்கப்பட்ட துறைகள் எனவும் வகைப்படுத்தப்பட்டன.

ஒதுக்கப்பட்ட துறைகளில் நிதி, நீதி, நீர்ப்பாசனம், தொழிற்சாலைகள் உள்ளிட்ட முக்கியத் துறைகள் இருந்தன. மாற்றப்பட்ட துறைகளில் கல்வி, நூலகம், உள்ளாட்சி, மக்கள் நல்வாழ்வு, சுகாதாரம், மத விவகாரங்கள், அறநிலையங்களைக் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகிய துறைகள் இருந்தன. இரு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட துறைகளுக்கு இடையே ஒருங்கிணைவு இல்லை என்பது ஒரு குறையாக இருந்தது. எனினும், இரண்டுக்கும் பொதுவாக ஒரே வரவு-செலவுத் திட்டம்தான் பின்பற்றப்பட்டுவந்தது. இந்த இரட்டையாட்சி வாய்ப்பின் வழியாக 1921இல் சட்டமன்றங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களும் அவர்களின் அமைச்சரவையும் ஆட்சி நிர்வாகத்தில் தங்களது திறமையை நிரூபித்து, அடுத்தடுத்த அரசியல் சீர்திருத்தங்களுக்கும் அடிகோலினர். குறிப்பாக, சென்னை மாகாணத்தில் ஆட்சிக்கு வந்த நீதிக் கட்சி கல்வி, சமய நிறுவனங்களைக் கட்டுப்படுத்துதல் இரண்டிலும் தனது கொள்கையை வலுவாக நிறுவியது.

1919ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தத்தின்படி சென்னையில் அமைக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தில் 98 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களும் 25 நியமன உறுப்பினர்களும் இருந்தனர். சட்டமன்றத்தின் பதவிக்காலம் மூன்றாண்டுகள். எனினும், ஆளுநர் சட்டமன்றத்தை முன்கூட்டியே கலைக்கவோ பதவிக்காலத்தை நீட்டிக்கவோ அதிகாரம் பெற்றிருந்தார். இன்று நடைமுறையில் இருக்கும் மாநில ஆளுநர்களின் அதிகாரங்களுக்கும் இரட்டையாட்சியே வித்திட்டது என்றும் சொல்லலாம். மாகாணச் சட்டமன்றத்தில் இயற்றப்படுகிற சட்டங்களை கவர்னர் ஜெனரலின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பிவைக்கும் அதிகாரமும் ஆளுநரின் வசமிருந்தது. கவர்னர் ஜெனரலின் இடத்தில் இன்று குடியரசுத் தலைவர் இருக்கிறார். இத்தனை நெருக்கடிகளுக்கு நடுவிலும் ஆளுநரின் நிர்வாக அவைக்கும் அமைச்சரவைக்குமான இணைப்புக் கூட்டங்களை இணக்கத்துடன் நடத்திய மாகாணமாக சென்னை பெருமைபெற்றது.

1921-ல் சென்னை மாகாணம் மட்டுமின்றி வங்காளம், பம்பாய், ஐக்கிய மாகாணங்கள், பஞ்சாப், பிஹார், ஓரிஸா, மத்திய மாகாணங்கள், அசாம் ஆகிய மாகாணங்களிலும் இரட்டையாட்சி நடைமுறைக்கு வந்தது. ஏறக்குறைய 16 ஆண்டு காலம் அது நடைமுறையில் இருந்தது. பின்பு, 1935ஆம் ஆண்டு சீர்திருத்தங்களின்படி மாகாண சுயாட்சி வழங்கப்பட்டு, அது 1937இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதன் காரணமாக சட்டமன்றப் பேரவை (Legislative assembly) தொடங்கப்பட்டது.

